

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **V. S.**, bytem B., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 16.8.2016 proti rozhodnutí žalované ze dne 25.7.2016 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 25.7.2016 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 29.4.2016 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 16.8.2016 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 25.7.2016, neboť s ním nesouhlasí, když dle něho jeho zdravotní stav, který stručně popsal, odpovídá invaliditě III. stupně a byl jen nedostatečně zjištěn, protože od posledního posudku se podstatně nezměnil, proto požadoval nové posouzení zdravotního stavu a závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

*Napadeným rozhodnutím dne 25.7.2016 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 29.4.2016, kterým mu byl snížen stupeň invalidity a výše invalidního důchodu podle § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), tak, že mu ode dne 10.6.2016 namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Tachov ze dne*

14.4.2016 je žalobce invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 50% a invalidní důchod nyní činí 7.762,-Kč měsíčně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 25.7.2016 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě ze dne 20.7.2016 byl žalobce uznán nadále pouze invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je postižení uvedené v kapitole V., položce 1c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen *vyhláška*), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-45% a lékař ČSSZ zvolil s ohledem na profesi žalobce horní hranici daného rozmezí, tj. 45%, a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšena tato hodnota o 5% na celkových 50%, proto nebylo námitkám žalobce vyhověno.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Tachov vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 14.4.2016 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 20.7.2016 ČSSZ pracoviště Plzeň soud zjistil, že žalobce byl nadále uznán invalidní pouze pro invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 45%, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 1c) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena uvedená míra poklesu pracovní schopnosti, která ve smyslu § 3 odst. 1 citované vyhlášky byla zvýšena o 5% na celkových 50% (datum změny invalidity: 14.4.2016 (jednání OSSZ) a doba platnosti posudku: 31.3.2019).

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 20.10.2016 navrhla důkaz posudkem příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen *komise* či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. Z dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce soud zjistil, že napadené rozhodnutí ze dne 25.7.2016 mu bylo doručeno dne 26.7.2016.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Zdejší soud proto požádal PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 9.2.2017 za účasti žalobce a odborného lékaře z oboru psychiatrie. Z obsahu tohoto posudku vyplývá, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní, šlo o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%. Dle doložené zdravotní dokumentace a vyšetřením psychiatrem při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je posttraumatická organická porucha CNS těžké postižení - po krvácení do mesencephala 12.12.2009 po pádu ze schodů (*lehká fatická porucha, expresivní dysfázie, frustní centrální pravostranná hemiparesa s maximem na PHK akrálně, lokomoční dysbalance a instabilita; intencní třes PHK; těžký kognitivní deficit v oblasti paměti*). PK MPSV proto nebyla v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Tachov ani námitkového

řízení a konstatovala, že u žalobce se jedná o těžké postižení, výrazný odklon od normy při výkonu většiny denních aktivit a rolí. Míra poklesu pracovní schopnosti byla hodnocena 60% podle kapitoly V, položky 1d) přílohy vyhlášky a vzhledem k tomu, že žalobce není schopen využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, pokračovat v předchozí výdělečné činnosti, byla podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvýšena tato hodnota o 10% na celkových 70%. Dále bylo uvedeno, že žalobce je schopen výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek; datum vzniku invalidity třetího stupně stanovila komise dnem původního vzniku invalidity 10.10.2010, když invalidita vznikla v souvislosti s úrazem z 12.12.2009 (*platnost posudku do 29.2.2020*). Závěrem bylo uvedeno, že by byla vhodná sociální rehabilitace, jak doporučuje psychiatr, ke zlepšení a stabilizaci zdravotního stavu žalobce. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost soud poznamenává, že dle § 3 odst. 2 citované vyhlášky v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (*Podmínky pro toto zvýšení byly shledány PK MPSV, jak uvedeno shora.*)

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (*soudní řád správní*, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen *správní orgán*). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného*

rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 25.7.2016*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhal ponechání třetího stupně invalidity s ohledem na jeho zdravotní stav z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora citovaného posudku PK MPSV ze dne 9.2.2017 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byl žalobce nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně, nikoli pouze druhého stupně*, proto je *žaloba podaná důvodně*, a tudíž *soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 25.7.2016 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 29.4.2016 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení* (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci*, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobce nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně s datem vzniku 10.10.2010, když míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá 70%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí o zdravotním stavu žalobce na příslušné OSSZ Tachov a poté na ČSSZ pracoviště Plzeň (50% míry poklesu pracovní schopnosti).

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. nadále trvání invalidity třetího stupně, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 87/2016-31 ze dne 29.3.2017, když rozhodnutí o snížení invalidity z třetího na druhý stupeň by žalovaná nevydala v případě zjištění, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně již na základě posouzení na OSSZ Tachov či by vyhověla jeho námitce uplatněné proti rozhodnutí ze dne 29.4.2016 v řízení o námitkách.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšný žalobce však náhradu nákladů řízení nepožadoval, proto žádnému z účastníků nebyla náhrada nákladů řízení přiznána.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího

správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 29. března 2017

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně